

Megalakul a szegedi gazdák tejszövetkezése

(A Delmagyarország munkatársától.) A szegedi Gazdasági Egyesület szombaton délelőtt a tejszövetkezet felállítására ügyében értekezletet tartott. Ecsedy Ferenc egyesületi főtájtár ismertette a szövetkezet kérdését. A korábban tartott értekezlet felhatalmazta az egyesület vezetését, hogy a tejszövetkezet megalakítására dolgozzon ki alapszabályokat.

Szanyi István fővezető beszámolt arról, hogy tárgyalta az Országos Magyar Tejszövetkezeti Központtal, mely vállalta, hogy a szegedi tejszövetkezet tejeleslegét rendes áron átveszi. Szólt arról, hogy a rendes tejellátást rendkívül gátolja az a körülmény, hogy sokan vannak, akiknek 50 literig terjedő tejmennyiség bevásárlására engedélyük van. Az ilyen engedélyesek száma Szegeden négyszáz. Dorozsmán pedig kétszáz és a környéki községekben is sok az engedélyes. Az engedélyesek nagyrésze kofa, akik kifogásolható módon kezelik a Szegedre behozott tejet. Ezért azt javasolta a fővezető, hogy a Gazdasági Egyesület mielőtt a tejszövetkezetet megalakítaná, intézzen felterjesztést a földművelésügyi miniszterhez és kérje az 50 literig szóló bevásárlási engedélyek visszavonását.

Az értekezlet a javaslatot elfogadta, majd Ecsedy főtájtár beszámolt arról, hogy Szegedre naponta 26.085 liter tejet hoznak be. Ebből alig 5000 liter az a mennyiség, amelyet a termelők értékesítenek a városban. Ez a pontos utánjárásal megállapított statisztika arra mutat, hogy a tejkérdést a gazdák érdekében mielőbb rendezni kell.

A főtájtár a továbbiakban a tejszövetkezeti alapszabálytervezetet ismertette. A létesítendő szövetkezet székhelye Szegeden volna és neve a következő: Szegedvidéki tej- és tejtermékek és mezőgazdasági termények értékesítő szövetkezete. A szövetkezetnek minden egyén tagja lehet, aki gazdálkodással foglalkozik. A tag a belépéssel egyidejűleg a birtokában lévő minden egyes tehén után legalább egy darab 10 pengős üzletrészt köteles jegyezni.

Többen a tízpengős üzletrészt magasnak találták, ezért elhatározta az értekezlet, hogy az üzletrész összegének megállapítását bizottságra bizza.

Az értekezlet végül kimondta, hogy szükségesnek tartja a tejszövetkezet megalakítását és kilenc tagu bizottságot alakított a szövetkezet ügyeinek megbeszélésére. A szövetkezeti bizottság tagjai a következők lettek: Korom Mihály, Masa Miklós, Császár Rudolf, Jani Mihály, Szanyi István, Ecsedy Ferenc, Abraham Imre Dóbo Ignác és Juhász József.

Megnyílt!

Tóth István divatszűcsüzlete
Kelemen u. 2. Hágli étteremmel szemben.

Uj munkák, alakítás, javítás
olcsón és pontosan. — A Bánya cég volt szabásza.

MINDENKINEK KORDA-RUHA

Legjobb. — Legdivatosabb. — Legolcsóbb.

Mérték után

elsőrangú szabás és kiállítás.

Iskola

öltönyök, felöltők, télikabátok
nagy választékban.

FÖLDES IZSÓ Klauzál tér

FISCHER FATELEP

Br. Jósika u. 20. Tel. 18-81.
La TŰZIFA, SZÉN, KOKSZ, FASZÉN LEGOLCSÓBB ÁRON

AZ ÉLET MOZIJÁBÓL

(Esetünk a verébbel)

Iskolaszézon nyitó szeptemberben, mikor sővargó lélekkel nézem a kacagó, gondtalan diák-sereget s megint visszatér minden ragyogó emlék a múltból, — apró pajtásaimnak mondom el ezt a történetet. Annyi idő után végre bevallhatom, hogy az egész meglepetés visszafelé sült el, mert a veréb tulkorán kelt szárnyra. Éppen egy órával előbb a keltetőnél.

A szenzációt a német tanár tiszteletére tartogattuk, valaki majd kérdez egy szót, hogyan kell azt leírni, a tanár ur szenvedélyesen szeret írni, nyomban megragadja a krétát s a táblához vonul. Vucsetics pedig azalatt szárnyra bocsátja a madarat. Ajuldoztunk a gyönyörűségtől, csak néhányan, beavatottak, mikor elképzeltük a jelenetet, aztán ehol ni, elromlik az egész.

Két órákor kezdődött a latin óra, háromtól negyig lett volna a német. Már most Isten mentsen minden pogány gondolatától, hogy Linder páter megbántuk, hiszen az ő rangja ott volt a menyébi hatalom, meg az édesapánk között. A veréb a civil Kiszalák tanár urnak készült, akivel állandó hadilábon álltunk, de Vucsetics nagy izgalmaiban sokat habrált vele s szélnék eresztette.

A megriadt jószág az ablak felől kapta a legtöbb világosságot, hát annak vágódott, aztán a katedrara repült és helyet foglalt az asztalon.

A legbolondabb színházi előadáson se tud a közönség olyan vihogást csapni, mint az osztály, mikor vissza akarja fojtani a nevetését. Valakiből kibuggyan egy „hihihi” s ez úgy terjed tovább, mint a tűz. Most ugyanis már nem a mulatságos eset okozza a derűt, hanem az, hogy nevettek. A hátulso padokban mindig rejtőzik valaki, aki a hatás kedvéért megereszt egy vastag „brühühü”-t, amire aztán megvan az ézengés, felfordult az egész osztály.

Hát ez most mind elmaradt. Linder tanár ur előbb a ovikkere mögöl kukucskált a verébre, aztán levetette a szemüveget és minket vett szemügyre. A helyzet már aggasztó kezdett lenni, mint általában mindig, amikor teljes, tiszta tekintetét ránk pazarolta.

— Az egyik jómadár szárnyra bocsátotta a másikat! — jegyezte meg.

Más körülmények között ezen a mondáson lehetett volna csak istenigazában nevetni, de most belénk szorult a hangulat. Aki nem volt beavatva, kutakodva kereste a tettest, mielőtt még Linder páter megszólalt volna.

— Melyik volt az?

Halálos csend. Meredtté vált harminc diák. Nem mintha Linder tanár ur az a fajta volna, aki szulyossá teszi az álmokat. Szó sincs róla, hiszen nem fordulhat elő az életben olyan baj — iskolai és kívülről jövő egyaránt — amiben ne segítene. Hányszor megérdemelte volna valaki, hogy konferencia elé vigyék, de az öreg pap meleg, őszinte tekintetével csak ránézett s ebben a tekintetben több volt a szomorúság, mint a harag.

— Jaj, csak ne nézne úgy rám, — panaszkodott a delikvens. Inkább verne pofon!

Aztán most ehol ni, itt ez a buta verébhistória s a mi jó páterünk megint szomorú!

— Azt kérdeztem, melyik volt az, aki a verebet eleresztette? — hangzott most a vallató szó.

Megint nem felelt rá senki.

— Na urak, gentleman-ek, tánciskolás gavallérok, senki sem jelentkezik? Ez a magyar tisztesség? Elkövetni valamit, aztán lapítani?

További kínos csend.

— Mondhatom, Sobri Jókában több becsületérzés volt.

Még egyszer végignézt rajtunk, aztán visszahelyezte a szemüvegét az orra nyergére.

— Eh, legyintett egyet, majd hozzátette: Tovább fordítunk.

Nem könnyebbültünk meg, ott maradt a nyomasztó feszültség hangulata, a latin igék kongtak, a nyelvtani, meg a mondattani esetek merő értelmetlenségek ilyenkor. De a Lindert jobban bántotta valami, mert az óra vége felé hirtelen megállt a padom előtt, a tekintetét élesen rám szegezve.

— Nézz a szemembe, nem te voltál? Tuláságosan eleven temperamentumu vagy, téled sok minden kikelik.

— Nem én voltam, tanár ur.

— Akkor kiesoda?

Nem feleltem, mintha a kérdést önmagához in-

tézte volna. Ez pedig nem tartozik rám, szinte nem is illik róla tudomást venni, hiszen már könyveleskedés volna.

— Hallod-e, azt kérdeztem, hogyha nem te voltál, akkor ki volt? Tán nem is tudod?

Néztem mereven a szemébe.

— Tudom.

— Hohó, hiszen ez nagyszerű, végre lelepleződik a rejtély! Hamar bökd ki, melyik gentleman barátod volt?

— Tanár ur, kérem, feleltem, nem árurom el Csupa szeretetreméltó gúny lett.

— Ugyan-ugyan, aztán miért?

— Csak!

— Mi az a csak? Ovodás gyerekek beszélnek így, de nem nagy legények, akik csizmát viselnek és manchester szövétü bricseszt. Miért nem mondd meg?

Az arcom lángolt, megint csakkal tudtam volna felelni, hát inkább hallgattam. Arra egész közel jött és elkezdett cirógatni.

— Édes kis gimpliském, te sose hazudsz.

— Kérem tanár ur most se hazudtam.

— Szó sincs róla, bevallottad, hogy tudsz a dologról, de a leleplezés nélkül féligazság marad az egész. Szépen kérlek, segíts meg, légy megértő lélek az öreg emberrel szemben. Látod, szenvedélyem a kíváncsiság. Leszel egyszer te is öreg, akkor tudod meg, hogy mi az. Gimpli fiam, árudd el...

— Nem! — tört ki belőlem a szó dacosan, majdnem sírva.

Linder tanár ur égne emelte két karját, aztán megint leengedte.

— Mit csináljak, ha nem sikerült? Én mindent elkövettem. Négy óra után itt marad az egész osztály, majd visszatérek hozzátok.

A tízperces szünetben szinte kerültük egymást, a dologról nem beszéltünk, csak Vucsetics adta a cinikust.

— Még csak az kell, hogy jelentkezzem, biztosan beír az osztálykönyvébe. Az én terhemen pedig úgy is sok van.

Nem felelt rá senki, megülte a lelkeket valami, amit akkor még csak homályosan éreztünk s amit később sok tapasztalat érlel keserűvé.

Német óra után csakugyan visszajött Linder páter, egyenest felém.

— Megmondod?

— Tanár ur, kérem, nem!

Sose volt a szeme olyan ragyogó, mint akkor.

Hát annyit mondok, hogy szerencséd van, mert csak próbáltál volna áruzkodni! Mars haza az egész osztály, már nem vagyok kíváncsi semmire.

Solia az életben nem hozta szóba a dologot. Vucsetics később azt mesélte ugyan, hogy ő meggyóna, még pedig éppen Linder páternek Húsvétkor, de ki tud ebben bizonyosat? Mesélte ő azt is, hogy farkast lőtt s lebirkózta a cirkusz őriását.

Bob.

HARMONIA BÉRCETE

3 énekes:

Schumann Ellsabető
Husza Rózi
Strack Tivadár

3 zongorista:

Poldi Mildner
Myklischá Taras
Fischer Anni

3 hegedűs:

Vasa Prigoda
Juon Manén
Szénássy Károly

1 cellista:

Feuermann Emanuel

10 grandiosus művész eseményre kedvezményes
bérlet váltható

DÉLMAGYAR Jegyiroda pénztáránál
és a Harmonia hangversenyigazgatóságánál
Károly ucca 14. III. 15. Telefon 22-58.

Lifhasználat bérleti ügyben díjtalan.

Kérjen Prospektust!